

hensyn til garantiens indhold, idet han forud for en aftales indgåelse kan få garantien skriftligt, dels at sikre forbrugers bevismæssige stilling. Forslaget forudsætter, at udlevering sker straks eller hurtigst muligt efter begæringens fremsættelse.

Der stilles ikke formkrav til, hvorledes garantien skal fremtræde, men benyttes der elektroniske medier, skal forbrugeren kunne sikre sig bevis for garantiens indhold, fx ved at garantigiver sender garantien elektronisk til forbrugers e-mail adresse.

Efter § 4, stk. 2, 4. pkt., skal en skriftlig garanti-erklæring rettet til forbrugere altid være på dansk. Bestemmelsen omfatter både dokumentationen for mundtlige garantier og alle skriftlige garanti-erklæringer, herunder internationale producentgarantier, der anvendes her i landet. Bestemmelsen om dansk sprog er i overensstemmelse med Forbrugerombudsmandens forhandlede retningslinjer for anvendelse af garantiudsagn i reklamer og aftalevilkår og med direktivforslaget. Efter artikel 5, stk. 4, i direktivforslag om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier, kan de medlemsstater, hvor varen markedsføres, så længe det er foreneligt med traktaten, kræve, at garantien på den pågældende stats territorium udfærdiges på et eller flere af de officielle fællesskabssprog.

Forslaget er ligesom den gældende § 4 ikke belagt med straf, ligesom der ikke er knyttet direkte civilretlige virkninger til overtrædelse af bestemmelsen. Lever en erhvervsdrivende ikke op til bestemmelsen, kan der anlægges sag om forbud, påbud og erstatning efter den gældende § 19, stk. 1, og Forbrugerombudsmanden kan meddele påbud efter den foreslåede § 19, stk. 2.

Til nr. 3

Med formuleringen af bestemmelsen i forslaget til § 15, stk. 3, er det om udnævnelsen af Forbrugerombudsmanden bestemt, at erhvervsministeren udnævner Forbrugerombudsmanden for en periode af 6 år uden mulighed for forlængelse eller genansættelse. Forslaget berører ikke ansættelsesforholdet for den nuværende Forbrugerombudsmand.

Vedkommende skal opfylde de kvalifikationer, som stilles for at kunne blive dommer, herunder have bestået juridisk kandidateksamen, jf. i øvrigt bestemmelserne om beskikkelse af dommere i retsplejelovens kapitel 4.

Udover at opfylde disse betingelser er det hensigtsmæssigt, at den person, der bestrider posten som Forbrugerombudsmand, har et solidt kendskab til erhvervs- og forbrugerforhold, og markedsforhold i praksis. Naturlige kandidater til posten kan være em-

bedsmænd eller personer, der kommer fra advokatstanden, domstolene eller de høje læreranstalter.

Det er hensigten med denne ændring af ansættelsesforholdet, at Forbrugerombudsmanden i realiteten skal være sikret mod forflyttelse qua åremålsansættelsen, ligesom tjenestemandslovens disciplinære regler beskytter mod uansøgt afskedigelse, medmindre de i tjenestemandslovens § 30 anførte omstændigheder er til stede. Ved ansættelse på overenskomstvilkår udformes ansættelsesvilkårene i overensstemmelse hermed.

Aflønningen af Forbrugerombudsmanden forudsættes at ske efter de sædvanlige principper for åremålsansættelse.

Til nr. 4

Efter § 17 i markedsføringsloven kan Forbrugerombudsmanden forhandle retningslinjer på områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugere. Forbrugerombudsmanden forhandler disse retningslinjer med relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer. Gennem sådanne forhandlinger søger Forbrugerombudsmanden at påvirke de erhvervsdrivendes adfærd.

Forbrugerombudsmanden tilstræber, at der er enighed om retningslinjer mellem de deltagende erhvervs- og forbrugerorganisationer, for derved at opnå bredest mulig opbakning til den erhvervsregulerende adfærd, som retningslinjer er udtryk for.

Normalt er der opnået enighed med organisationerne om retningslinjerne. Opnås der ikke enighed, kan Forbrugerombudsmanden vælge selv at udarbejde retningslinjer eller helt undlade at udarbejde retningslinjer.

For tiden er 21 retningslinjer forhandlet med erhvervs- og forbrugerorganisationer, spændende fra enkle retningslinjer om skolefotografering til omfattende retningslinjer for etik i pengeinstitutternes rådgivning og i realkreditens virksomhed.

De nuværende retningslinjer er imidlertid ikke bindende, hverken for organisationerne eller deres medlemmer, selvom der er opnået enighed med organisationerne.

Regeringen foreslår derfor som noget nyt, at Forbrugerombudsmanden og relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer kan aftale, at tiltrådte retningslinjer gives en mere bindende karakter. Det foreslås, at der i § 17 indsættes et nyt stk. 2, der indeholder en bestemmelse, som fastslår, at tiltrådte retningslinjer efter aftale kan gøres bindende. Dette er et tilbud til erhvervslivet, der medfører, at en branche kan øge troværdigheden over for forbrugere. Tiltrædelse af ret-